

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie W. O.

wniosków obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 7 lutego 2024 r., sygn. akt IV Ka 1089/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 3 listopada 2023 r., sygn. akt II K 215/23,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasacje od w/w wyroku Sądu odwoławczego wniosło dwóch obrońców skazanego, przy czym w obu skargach podniesiono zarzuty rażącego naruszenia szeregu przepisów prawa procesowego, co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku. W konkluzji tych skarg zawarto wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia, bez bliższego uzasadnienia. Analiza podniesionych zarzutów wskazuje, że za uwzględnieniem tych wniosków miałyby przemawiać - w ocenie autorów kasacji - duże prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionych skarg z uwagi na popełnione przez Sąd błędy proceduralne.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Innymi słowy, ze względu na wagę podniesionych zarzutów, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może mieć miejsce, jeżeli zachodzi wysokie, niemal zbliżone do pewności, prawdopodobieństwo uchylenia prawomocnego wyroku (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890; z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

A zatem, powołanie się na treść zarzutów przez autorów obu kasacji nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary, bądź z dużą dozą prawdopodobieństwa zaskarżony wyrok zostanie uchylony. Jakkolwiek nie można tego wykluczyć, to jednak brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacjach wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacjach zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tych nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Jest rzeczą oczywistą, że wszystkie zarzuty podniesione w kasacjach wymagają merytorycznej i pogłębionej analizy skarg. Jednocześnie w niniejszej sprawie nie wykazano w żaden sposób szczególnych okoliczności mogących przemawiać za wstrzymaniem wykonania w/w orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]